

som anført af det ærede Medlem, og som den ærede Minister nu omtalte nedsat en Kommission til Regulering af Vandstands- og Strømforholdene i Skernaadal. Denne Kommission har jo i Begyndelsen af denne Vinter begyndt sit Arbejde, og det er muligt, at den ogsaa kunde have Fordel af, at disse Maalinger endnu bleve fortsatte, indtil den blev færdig med sit Arbejde. Jeg nævnte før, at der var forskellige Meninger om Hensigtsmæssigheden af denne Bevilling, men jeg skal anmode den ærede Minister og det ærede Udvalg om, at man dog inden 3dje Behandling vil tage det under gunstig Overvejelse, om det ikke burde beholdes i nogen Tid. Det er jo under meget uheldige Forhold, vi leve, med Hensyn til Vandforholdene ved Udløbet fra Ringkøbing Fjord og fra Skernaadalen. For et Par Aar siden var det saaledes, at en stor Del, vel den største Del af den Hømængde, som dette Aar avledes paa de store Enge ved den sydlige Del af Ringkøbing Fjord, gik tabt, og i den sidste regnfulde Sommer gik en Masse Hø tabt paa de Enge, som ligge i Skernaadalen. Begge Dele stod noget i Forbindelse med hinanden, og man maa absolut have en Bedring i disse Forhold, dels en bedre Regulering af Strømforholdene i Skernaa, dels et bedre Udløb i Ringkøbing Fjord. Hvad der kan gøres, er ikke kommet frem endnu, derom er der meget delte Meninger, endog de sagkyndige ere uenige, men om en Ting ere vist alle enige, baade de, der bo der, og som lide Tabet, og ogsaa andre, at det er Forhold, som absolut maa ændres, og jeg antager, at naar den Kommission, der nu er nedsat, faar sit Arbejde fuldført, vil der ogsaa komme en Anmodning til Lovgivningsmagten om at komme Beboerne dernede til Hjælp. Det er givet, at skulle vi have gjort noget til Bedring af Udløbet ved Ringkøbing Fjord og Afvandingen af Skernaadalen, er det, kan man godt sige, en Umulighed, at vedkommende Lodsejer og Beboere ene kunne realisere den Tanke. Derfor vil man ogsaa, naar den Tid kommer, henvende sig til Lovgivningsmagten. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, da det ikke ligger for, men jeg haaber, at Lovgivningsmagten, naar den Tid kommer, vil stille sig saa imødekommende over for den Sag, som den kan og som den, efter min og alles Mening, der kende Forholdene, fortjener. Da det er hele Finansudvalget, der foreslaar Posten udstemt, antager jeg, at den nu ved 2den Behandling vil blive udstemt, men jeg haaber saa, at Sagen in-

den 3dje Behandling vil blive optagen til grundig Overvejelse. Maaske det kunde være heldigt at stille en Forespørgsel til Formanden for den nedsatte Kommission, hvorvidt den sætter Pris paa, at Beløbet beholdes.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu fem Medlemmer, der have ønsket Ordet, og da ogsaa Afstemningen vil tage Tid, vil jeg bede ærede Medlemmer at fatte sig saa kort, som det er dem muligt.

N. I. Jensen: Det er det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (N. Pedersen), der har givet mig Anledning til nogle Bemærkninger vedrørende Anlægget af en Havn ved Anholt. Naar jeg holder saa stærkt paa, at vi skulle bygge en Øhavn og ikke gaa til Anlæg af en Havn ved Land, altsaa en fast Havn, er det ikke, fordi jeg har noget personligt Kendskab til Forholdene derovre, men det er i Henhold til de Udtalelser, som Vandbygningsdirektoratet er fremkommet med. Jeg maa antage, at det ærede Medlem og flere andre Medlemmer have glemt, hvad der i Fjor forelaa fra Vandbygningsdirektoratet angaaende dette Forhold, og jeg skal derfor tillade mig at læse et Par Linier op deraf. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget i Fjor Konto II. C. a. (Tillæg A., Sp. 1567 ff.) staar der følgende: „Efter at der ved Finansloven for 1895—96 var bevilget et Beløb af 2,000 Kr. til Undersøgelser angaaende Anlægget af en Fiskerihavn paa Anholt, er der af Vandbygningsvæsenet i Aarene 1895 og 1896 foretaget saadanne Undersøgelser og udarbejdet et Projekt til det nævnte Anlæg. Det er ved disse Undersøgelser godtgjort, at der langs Øens Vestkyst finder Materialvandring Sted, saa at Anlægget af en bundfast Havn paa denne Kyst ikke kan tilraades.“ Det hedder dernæst videre: „Over det foreliggende Projekt har man indhentet en Erklæring fra Regeringens Konsulent i Fiskerisager, som har anbefalet, at en landløs Havn som den projekterede bygges, idet de Ulemper, som Manglen af en Forbindelse med Land medfører, opvejes ved, at den landløse Havn er langt mindre udsat for Tilsanding end en landfast Havn.“ Naar vi i Fjor gik til at bevilge et Beløb til en ny Havn, er det i Henhold til vore Autoriteters Udtalelser, og naar de samme Autoriteter nu forelægge os noget, som kunde gaa i en anden Retning, synes jeg, at man er berettiget til at nære Tvivl om disse Autoriteters Indsigt i disse Forhold; thi naar en Autoritet kom-